NORAKSTS
Lieta Nr.A42470705
A956-07/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 27.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicēja *L.K.* pilnvarotajam pārstāvim *J.G.* un zvērinātam advokātam Aivaram Pličam (orderis Nr.54420 no 2007.gada 6.augusta),
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Stopiņu novada domes pilnvarotajai pārstāvei Dacei Leitānei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *L.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pilnvarotā pārstāvja *J.G.* iesniegto pieteikumu par Stopiņu novada domes 2005.gada 26.oktobra lēmuma (sēdes protokols Nr.18 5.5.punkts) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 29.novembrī Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemts pieteicēja pilnvarotā pārstāvja iesniegtais pieteikums (lietas 3. - 4.lapa), kurā izteikts lūgums atcelt Stopiņu novada domes (turpmāk arī – atbildētājs vai pašvaldība) 2005.gada 26.oktobra lēmumu (sēdes protokols Nr.18; 5.5.punkts), un piespriest no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

2005.gada 6.decembrī ar tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta (lietas 2.lapa).

[2] Ar atbildētāja 2005.gada 26.oktobra lēmumu (turpmāk – pārsūdzētais lēmums; lietas 6. un 7.lapa) nolemts:

1) noteikts, ka nekustamais īpašums */dzēsta adrese/* (kadastra Nr. */dzēsts kadastra numurs/*) nav ar nodokli apliekams īpašums.

2) saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.panta pirmo daļu atmaksāt pieteicējam nepareizi piedzīto nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu summu, par laika periodu no 1996.gada 19.augusta līdz 2003.gadam ieskaitot Ls 162,36 (viens simts sešdesmit divi lati un 36 santīmi) tai skaitā soda nauda Ls 22,62 (divdesmit divi lati un 62 santīmi).

[3] Pieteikumā (lietas 3. – 4. un 15. – 16.lapa) norādīts tālāk minētais.

[3.1] Saskaņā ar Stopiņu pagasta Tautas deputātu padomes 1992.gada 12.augusta 20.sasaukuma 14.sesijas lēmumu pieteicēja lietošanā ticis nodots zemes gabals ar platību 0,204 ha.

[3.2] Ar Stopiņu pagasta padomes 1994.gada 24.augusta lēmumu pieteicējam atļauts iegūt augstāk minēto zemes gabalu īpašumā par samaksu.

[3.3] Pieteicējs esot izpildījis 1996.gada 14.februāra līgumā ar Latvijas hipotēku un zemes banku Nr.1/12642 ietvertos nosacījumus, un savas īpašuma tiesības uz zemes gabalu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, esot nostiprinājis Rīgas rajona Stopiņu pagasta zemesgrāmatā, nodalījuma Nr.432, ar nosaukumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* (kadastra Nr./*dzēsts kadastra numurs/*).

[3.4] 2005.gada augustā, vēršoties pie atbildētāja pēc izziņas par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu, pieteicējs saņēmis atbildi, ka īpašuma tiesības uz zemes gabalu */dzēsta adrese/*, pieteicējam esot „atņemtas" ar pašvaldības Zemes komisijas 1996.gada 19.augusta lēmumu.

[3.5] Vairāku mēnešu garumā ilgušās lietas noskaidrošanas rezultātā 2005.gada 26.oktobrī atbildētājs pieņēmis pārsūdzēto lēmumu, kuru pieteicējs uzskata par nepamatotu un atceļamu.

[3.6] Pārsūdzētais lēmums kā administratīvais akts izdots, neievērojot Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 67.panta otrajā daļā noteikto.

[3.7] Pieteicēja ieskatā pārsūdzētais lēmums nesatur pamatojumu, tajā nav norādītas tiesību normas, uz kuru pamata šāds lēmums izdots.

[3.8] Pieteicēja viedokli atbildētājs neesot uzklausījis, bet pārsūdzētais lēmums aizskar pieteicēja kā zemes gabala īpašnieka tiesības, kuras ir nostiprinātas zemesgrāmatā. Pieteicējs uzsver, ka īpašuma tiesības var tikt atsavinātas tikai ar īpašuma prasību tiesas ceļā, kas lietā nav konstatēts.

[4] 2005.gada 28.decembrī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums (lietas 19.- 20.lapa), kurā atbildētājs norādījis, ka pieteikumu neatzīst pilnībā. Atbildētājs izvirza tālāk minētos argumentus.

[4.1] Pašvaldības sēdē tikusi izskatīta Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas vēstule un konstatēti fakti par zemes piešķiršanu lietošanā, zemes lietošanas tiesību izbeigšanu, kā arī īpašumu reģistrāciju zemesgrāmatā, kā arī secināts, ka nekustamais īpašums */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, visā platībā pārklājas ar nekustamo īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*.

[4.2] Atbildētājs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums neierobežo pieteicēja Īpašuma tiesības, kas noteiktas Civillikuma 927.pantā.

[4.3] Pārsūdzētais lēmums esot uzskatāms par administratīvo aktu, kas konstatē faktisko situāciju, tādēļ tajā neesot norādāms adresātam uzliktais tiesiskais pienākums.

[4.4] Attiecībā par pieteicēja iebildumu, ka viņš neesot ticis uzklausīts, atbildētājs norāda – uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem. Pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas būtu iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu. Tomēr dalībnieku uzklausīšanas pienākums atbildētāja ieskatā attiecas uz tiem apstākļiem, no kuriem ir atkarīga lēmuma pieņemšana. Gadījumā, ja lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas varētu ietekmēt lēmuma pieņemšanu, uzklausīšana neesot nepieciešama. Atbildētāja ieskatā izskatāmajā gadījumā konstatējošā administratīvā akta pieņemšanai pieteicēja uzklausīšana neesot bijusi nepieciešama, adekvāta.

[4.5] Tā kā esot konstatēti fakti par divu īpašumu pārklāšanos, atbildētājs atzinis par pamatotu atturēšanos no noteiktu darbību veikšanas - nodokļu iekasēšanas attiecībā uz īpašumu */dzēsta adrese/*, kā arī saskaņā ar likuma par nodokļiem un nodevām 28.panta pirmo daļu, atbildētājs nolēmis atmaksāt pieteicējam nepareizi piedzīto

nekustamā īpašuma nodokļa maksājuma summu par laika periodu no 1996.gada 19.augusta līdz 2003.gadam ieskaitot, kopā Ls 162,36.

[4.6] Atbildētājs arī uzskata, ka divu pārklājušos īpašumu */dzēsta adrese/* un */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* jautājums ir atrisināms civilprocesuālā un nevis administratīvi procesuālā kārtībā.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja, balstoties uz tajā ietverto pamatojumu.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina un lūdza to noraidīt, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, uzklausot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un novērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms tālāk norādīto motīvu dēļ.

[7] Saskaņā ar APL 150.panta pirmo daļu iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu. Saskaņā ar APL 150.panta otro daļu, iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Ņemot vērā minēto, tiesa izvērtēs pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu, lai noskaidrotu, vai atbildētājs ir pierādījis tos apstākļus, uz kuriem atsaucas, proti, pašvaldības sēdē tikusi izskatīta Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas vēstule un konstatēti fakti par zemes piešķiršanu lietošanā, zemes lietošanas tiesību izbeigšanu, kā arī īpašumu reģistrāciju zemesgrāmatā, kā arī secināts, ka nekustamais īpašums */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, visā platībā pārklājas ar nekustamo īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*.

[8] Tiesa konstatē, ka pārsūdzētais lēmums pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.panta pirmo daļu – nodokļu administrācijas nepareizi piedzīto maksājumu summas jāatmaksā atpakaļ nodokļu maksātājam 15 dienu laikā no tās dienas, kad nodokļu administrācija vai tiesa pieņēmusi lēmumu, ka maksājums piedzīts nepareizi. Atmaksājamās summas nosaka, ievērojot Latvijas Bankas noteiktās refinansēšanas likmes laikā, kad summa nepareizi piedzīta. Ja nepareizi piedzītās maksājumu summas netiek atmaksātas 15 dienu laikā, atpakaļ atmaksājamās summas palielinās par 0,05 procentiem no nepareizi piedzītās maksājumu summas par katru nokavēto dienu, un tās tiek izmaksātas no tā budžeta līdzekļiem, kurā ieskaitīta nepareizi piedzītā summa.

Ievērojot minēto, tiesa piekrīt pieteikumā norādītajam argumentam, ka atbildētājs nav norādījis tādu tiesību normu, kas dotu tiesības pašvaldībai neiekasēt nekustamā īpašuma nodokli par pieteicējam piederošo nekustamo īpašumu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, un dotu pašvaldībai tiesības nolemt, ka minētais nekustamais īpašums nav ar nodokli apliekams īpašums.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums nav juridiski pamatots, un līdz ar to pieteicējam nav bijis saprotams, balstoties uz kurām tiesību normām atbildētājs nolēmis, ka nekustamais īpašums */dzēsta adrese/* nav ar nodokli apliekams īpašums.

[9] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 74.panta pirmās daļas 3. un 4.punkts noteic, ka administratīvais akts nav spēkā, ja rakstveidā izdotajā adresātam nelabvēlīgajā administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma, un administratīvais akts pieprasa no adresāta tiesību normu pārkāpumu vai rīcību, kas faktiski vai tiesiski nav iespējama.

Kā jau tika norādīts iepriekš, pārsūdzētajā lēmumā nav norādīta piemērotā tiesību norma, proti, tāda tiesību norma, pamatojoties uz kuru atbildētājs būtu tiesīgs neiekasēt nekustamā īpašuma nodokli, ņemot vērā to, ka pieteicēja īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu */dzēsta adrese/*, ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Bez tam, pārsūdzētais lēmums pieprasa no pieteicēja rīcību – nemaksāt nekustamā īpašuma nodokli, kas atzīstama par tiesību normu pārkāpumu.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums nav spēkā un līdz ar to pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[10] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmā daļa citastarp noteic, ka nodokļu maksātāju vispārīgie pienākumi ir šādi: aprēķināt maksājamo nodokļu summas un noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas.

[10.1] Minētā likuma 18.pants citastarp noteic, ka nodokļu administrācijas pienākumi ir šādi: nodrošināt, lai šo likumu un citu nodokļu (nodevu) likumus ievēro gan nodokļu maksātāji, gan nodokļu administrācija; kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību; kontrolēt nodokļu (nodevu) maksājumu parādus; piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus, soda naudas, pamatparāda palielinājumu un nokavējuma naudas šā likuma 26.pantā paredzētajā kārtībā.

[10.2] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta pirmajā daļā noteikts, ka ar nekustamā īpašuma nodokli apliek ķermeniskas lietas, kuras atrodas Latvijas Republikas teritorijā un kuras nevar pārvietot no vienas vietas uz otru, tās ārēji nebojājot: 1) līdz 2006.gada 31.decembrim — zemi, ēkas un būves (turpmāk — nekustamais īpašums), izņemot šā panta otrajā daļā minēto nekustamo īpašumu; 2) no 2007.gada 1.janvāra — zemi un ēkas (turpmāk — nekustamais īpašums), izņemot šā panta otrajā daļā minēto nekustamo īpašumu.

[10.3] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta otrā daļa noteic objektus, kurus ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek, proti, ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek: pašvaldības nekustamo īpašumu, kuru lieto pašvaldības dome (padome), kā arī tās izveidotās iestādes, kuras tiek finansētas no pašvaldības budžeta līdzekļiem un atrodas šīs pašvaldības administratīvajā teritorijā, kā arī citām personām iznomāto vai valdījumā nodoto pašvaldības nekustamo īpašumu, kurš tiek izmantots medicīnas vai sociālās aprūpes pakalpojumu sniegšanai; ārvalstij piederošo nekustamo īpašumu, kurš tiek izmantots tās diplomātisko vai konsulāro pārstāvniecību vajadzībām, ja Latvijas Republika saskaņā ar attiecīgās ārvalsts likumiem bauda tādas pašas tiesības attiecībā uz Latvijai piederošo nekustamo īpašumu šajā ārvalstī; līdz 2006.gada 31.decembrim — koplietošanas satiksmes ceļus, ielas, gaisa un ūdens navigācijas būves un publiskos ūdeņus; [..]; reliģisko organizāciju nekustamo īpašumu, kuru neizmanto saimnieciskajā darbībā. Attiecībā uz reliģisko organizāciju nekustamo īpašumu par saimniecisku darbību nav uzskatāma arī tā izmantošana labdarībai un sociālajai aprūpei, kā arī Reliģisko lietu pārvaldē reģistrēto garīgā personāla mācību iestāžu darbība; zemi īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, kurās ar likumu aizliegta saimnieciskā darbība, un

šajās teritorijās esošās dabas aizsardzībai izmantojamās ēkas; nekustamo īpašumu, kas atzīts par valsts aizsargājamo kultūras pieminekli, un zemi tā uzturēšanai, izņemot zemi dzīvojamo māju uzturēšanai, kā arī saimnieciskajā darbībā izmantotu nekustamo īpašumu. Attiecībā uz nekustamo īpašumu — valsts aizsargājamo kultūras pieminekli — par saimniecisku darbību nav uzskatāma tā izmantošana kultūras vajadzībām, izņemot kinoteātrus un videotēkas; Ministru kabineta noteiktajā kārtībā zemi, kuru aizņem atjaunotās vai ieaudzētās mežaudzes (jaunaudzes); masu aktīvās atpūtas centrus, sporta būves un ēkas un zemi to uzturēšanai neatkarīgi no īpašuma piederības atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem; individuālo dzīvojamo māju apbūvē ietilpstošās ēkas, ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, daudzdzīvokļu dzīvojamo māju daļas, ko izmanto dzīvošanai, un mākslinieku darbnīcas, kas netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai, kā arī šo māju apbūvē ietilpstošās palīgēkas; kapsētu teritoriju zemi un ar to saistītās būves, sēru ceremoniju būves, krematorijas un zemi to uzturēšanai; valstij un pašvaldībām piekritīgo nekustamo īpašumu, kas nav nodots lietošanā vai iznomāts; ēkas, kuras izmanto tikai lauksaimnieciskajai ražošanai; saimnieciskās darbības veikšanai paredzētās uzceltās vai rekonstruētās ēkas — vienu gadu, skaitot no nākamā mēneša kopš to nodošanas ekspluatācijā. Ja saimnieciskā darbība uzsākta ēkas daļā (telpu grupā) pirms visas ēkas nodošanas ekspluatācijā, tad vienu gadu, skaitot no nākamā mēneša kopš ēkas daļas (telpu grupas) nodošanas ekspluatācijā; valsts īpašumā esošās ēkas vai to daļas (telpu grupas), kuras izmanto Nacionālo bruņoto spēku, soda izciešanas iestāžu, policijas, robežsardzes, ugunsdrošības un glābšanas dienestu, kā arī valsts drošības iestāžu funkciju izpildes nodrošināšanai; ēkas vai to daļas (telpu grupas), kuras izmanto no valsts budžeta finansētās iestādes; ēkas vai to daļas (telpu grupas), kuras izmanto izglītības, veselības, sociālās aprūpes vai kultūras (izņemot kinoteātrus un videotēkas) vajadzībām; ēkas vai to daļas (telpu grupas), kuras izmanto dabas aizsardzības vajadzībām; biedrībām un nodibinājumiem piederošas ēkas un būves saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajiem kritērijiem un apstiprināto sarakstu.

No augstāk minētā un lietas materiāliem ir redzams, ka uz pieteicējam piederošo zemes gabalu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, nav attiecināms neviens no citētajā tiesību normā ietvertajiem pamatiem, ko būtu iespējams piemērot izskatāmajā gadījumā. Tādējādi pašvaldībai nebija tiesību nolemt, ka pieteicējam piederošais nekustamais īpašums */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, nav ar nodokli apliekams īpašums.

[10.4] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmajā un otrajā daļā citastarp ir noteikts, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas fiziskās un juridiskās personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Ievērojot visās iepriekš citētajās tiesību normās noteikto, tiesa atzīst, ka pieteicējam ir pienākums pilnā apmērā samaksāt nekustamā īpašuma nodokli par nekustamo īpašumu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, savukārt atbildētājam ir pienākums nekustamā īpašuma nodokli no pieteicēja pieņemt.

[11] Pārsūdzētajā lēmumā ir ietverts apgalvojums, ka pieteicējam piederošais nekustamais īpašums */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, visā platībā pārklājās ar nekustamo īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*, Stopiņu pagastā, kas atbildētāja ieskatā ir pamats nekustamā īpašuma nodokļa nepieņemšanai no pieteicēja.

Tiesa konstatē, ka augstāk minēto apgalvojumu atbildētājs nav pierādījis. Ielūkojoties zemesgrāmatā, ir redzams, ka zemes gabalam */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, ir citādāks kadastra numurs, nekā zemes gabalam, kas ietilpst nekustamajā īpašumā */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Pieteicēja īpašuma tiesības uz zemes gabalu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, ir nostiprinātas zemesgrāmatā. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja norāde par īpašumu pārklāšanos nav pamatota ar objektīviem pierādījumiem lietā.

Civillikuma 994.pants citastarp noteic, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās.

Civillikuma 1033.pantā citastarp noteikts, ka bez īpašnieka gribas īpašuma tiesība izbeidzas: kad īpašums pāriet uz citu personu ar savienojumu vai ar ieilgumu; ar tiesas spriedumu, ar kuru lieta piespriesta citam, vai ar kuru kā sods noteikta tās konfiskācija valstij par labu; kad īpašums iegūts tikai uz noteiktu laiku vai ar atceļošu nosacījumu – laikam notekot vai nosacījumam iestājoties; atsavinot likumā paredzētā kārtībā īpašumu valsts vai sabiedriskām vajadzībām.

Izskatāmajā gadījumā tiesa nekonstatē nevienu no augstāk minētajiem pamatiem, kad bez pieteicēja gribas īpašuma tiesība uz zemes gabalu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, būtu izbeigusies, un tādējādi pieteicējs ir minētā zemes gabala pilntiesīgs īpašnieks ar visām no normatīvajiem aktiem izrietošām tiesībām un visiem normatīvajos aktos noteiktajiem pienākumiem.

Īpašuma tiesības, kas ir nostiprinātas zemesgrāmatā var apstrīdēt vienīgi ceļot īpašuma prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā civilprocesuālā kārtībā, un, kamēr nav tiesas sprieduma par īpašuma tiesību izbeigšanos, nevienai personai – ne fiziskai, ne juridiskai, nav tiesību ignorēt īpašuma tiesības, kas ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

[12] Pieteikumā ir ietverti iebildumi par to, ka atbildētājs neesot pieteicēju uzklausījis.

Atbildētājs nenoliedz, ka pieteicējs nav ticis uzklausīts un norāda, ka uzklausīšana izskatāmajā gadījumā neesot bijusi nepieciešama, jo lietas izskatīšanas gaitā neesot konstatēti apstākļi, kas varētu ietekmēt lēmuma pieņemšanu. Atbildētāja ieskatā konstatējošā administratīvā akta pieņemšanai pieteicēja uzklausīšana neesot bijusi nepieciešama, adekvāta.

APL 14.[1] pantā ir nostiprināts procesuālā taisnīguma princips, proti, iestāde un tiesa, pieņemot lēmumus, ievēro objektivitāti un dod procesa dalībniekiem pienācīgu iespēju izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus [..].

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka likumdevējs nav paredzējis nekādus izņēmumus no vispārējās kārtības, tādējādi atbildētājam bija pienākums dot pieteicējam pienācīgu iespēju izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus.

Tiesa nepiekrīt atbildētāja viedoklim, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja uzklausīšana būtu bijusi neadekvāta. Tieši pretēji, uzklausot pieteicēja viedokli un izvērtējot pieteicēja iesniegtu pierādījumu – zemesgrāmatu apliecību, kurā ir nostiprinātas pieteicēja īpašuma tiesības uz zemes gabalu */dzēsta adrese/*, Stopiņu pagastā, atbildētājs nebūtu pieņēmis pārsūdzēto lēmumu, kurš pēc būtības aizliedz pieteicējam pildīt no normatīvajiem aktiem izrietošu pienākumu.

[13] APL 126.panta pirmā daļa noteic – ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja pieteikums tiek apmierināts, tad ir tiesisks pamats piespriest no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 3. un 4.punktu, 126.panta pirmo daļu, 251.panta sesto daļu, 253.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

1. **Apmierināt** *L.K.* pilnvarotā pārstāvja *J.G.* iesniegto pieteikumu par Stopiņu novada domes 2005.gada 26.oktobra lēmuma (sēdes protokols Nr.18 5.5.punkts) atcelšanu.
2. **Atzīt par spēkā neesošu** Stopiņu novada domes 2005.gada 26.oktobra lēmumu (sēdes protokols Nr.18 5.5.punkts).
3. **Piespriest** no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu Ls 10,00 (desmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2007.gada 27.augustā.

Tiesnese (paraksts) R.Paegle

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese _____ R.Paegle
Rīgā, 2007.gada 27.augustā.